

”GUDS ORD BÄR ICKE BOJOR” 2 Tim. 2:9

NORDISK ÖSTMISSION

NR 2

JUNI 2014

ÅRG 51

Ärkebiskop Vanags t.h. och ordförande Wihlberg t.v. Foto Ingrid Lindblom.

Betraktelse:

I denna ljuva sommartid

I ..kan vi känna glädje över skapelsen!

Sommaren bär vittnesbörd om hur Gud skapar nytt. Gud ger oss den goda glädjen över skapelsen. En del människor känner en yttre glädje över allt det vackra. För dem som genom tron vill tillhöra Gud är det en särskild glädje över skapelsen och naturen. De har sett att det är Gud själv som står bakom det gröna och sköna. Vi läser i 1 Mos. 1:1 "I begynnelsen skapade Gud himmel och jord". År efter år har sedan Gud låtit det bli sommar på nytt. En kristen vill tacka Gud för allt det vackra i skapelsen och för att Han gett en så stor sommarglädje. Hjärtats glädje kan få bryta ut i bön och lovsång så att det märks och hörs. Guds kärlek till oss visar sig på så många sätt. Träd, grenar, gröna löv, blommor i många färger, fågelsång, säden som växer, solen som lyser och regnet som vattnar jorden är Guds goda gåvor till oss. I denna ljuva sommartid kan vi känna glädje över Gud. Att Guds stora omsorg visar sig genom allt det sköna i naturen behöver vi ofta påminnas om. I denna ljuva sommartid och alltid är vi förvaltare som skall svara för hur vi tagit vara på Guds goda gåvor.

II. ..får vi tacka för Frälsaren!

En Jesu lärjunge vill ofta tänka på

vad som är större än allt det vackra i naturen. Levande kristna tackar därför för Frälsaren och frälsningen. Det kan vi göra i denna ljuva sommartid och annars. Dessa rader skrivs några dagar efter påsk. Stillhet, tillbedjan och jublande lovsång har varit verkligheter. Gud övergav inte det i synd fallna människosläktet. Frälsaren utlovades. Han kom och utförde det förutbestämda. Jesus är död och uppstånden för dig och mig. Om Honom och oss kan vi säga eller sjunga "Han fullgjorde vad vi borde och blev vår rättfärdighet. Han avvände vårt elände för båd tid och evighet. Han förvärvde att vi ärvde ljus och frid och salighet" Sv Psb. 147:2. Genom pingsten och trefaldighetstiden har vi en rikedom i sön- och helgdagarnas firningsämnen. Låt oss mest i denna ljuva sommartid tacka Frälsaren för den Han är och för det Han utfört för oss! Han sviker inte utan är med de sina alla dagar till tidens slut. Kallelsen till Guds rike går ut för att erbjuda människor liv, omvändelse och frälsningens gåva! Guds Ord kommer denna sommar att läsas och förkunnas i många länder. Den Helige Ande arbetar för att leda människor till tro och bevara dem i tron.

Herrens kärleksfulla armar söker de vilsegångna och vill ta oss åter till sig gång på gång. Frälsaren bär oss

med sina starka herdearmar och i sin trygga famn. Han vill ju att vi skall få vara hemma hos Honom i och under Hans goda vård och att ingen av oss skall komma bort. I denna ljuva som-

martid får vi därför ständigt på nytt tacka vår gode och store Frälsare. Amen.

Anders Hjalmarsson
Varberg

Ordförandens spalt

Årsmötet

Så kom då ärkebiskopen i Lettlands lutherskt evangeliska kyrka Janis Vanags till vårt årsmöte som i år hölls i S:t Pauli i Göteborg. Det var ca 90 personer vid vårt årsmöte något som jag naturligtvis är mycket nöjd med. Det var länge sedan så många personer deltog på årsmötet.

Årsmötet refereras på annan plats i denna tidning. Jag vill dock här tacka Elsie Alfredsson som lämnade styrelsen i och med årsmötet. Elsie har varit en mycket viktigt kontakt mellan styrelsen och insamlingen i Solberga. Vi är mycket tacksamma för vad Elsie har gjort i styrelsen och glada att hon vill fortsätta sitt arbete med insamlingen.

Lettland

Lettland är ju sedan många år ett av de viktigaste länderna för vår mission. Här är vi nu med om att hjälpa kyrkan i den viktiga uppgiften att utbilda nya präster. Detta gör vi genom att ge ett årligt bidrag till lärarlöner på Lutherakademien. Som jag förstår det är vårt bidrag helt

avgörande för att Lutherakademien skall kunna få den ackreditering som är nödvändig för att utbildningen skall bli internationellt accepterad. Ärkebiskopen, som formellt är rektor för Lutherakademien, kom också i sitt tal vid årsmötet in på hur viktigt det är att en kyrka själv har hand om sin utbildning. Han nämnde inte Sverige, men det är ju ett exempel på hur illa det kan gå, när en sekulär stat har fått ta hand om utbildningen.

Jag skrev i förra numret också om att Nordisk Östmission har finansierat några lettiska studenters deltagande i den STM-kurs som genomfördes på FFG i början på året. Vi har nu också formellt åtagit oss att fortsätta stödet för ett antal elever under hela den nästan tre år långa utbildningen. Det var därför naturligt att ärkebiskopen vid sitt besök i Sverige också besökte FFG, där han fick möjlighet att tala till elever både vid bibelskolan och vid den akademiska utbildningen.

I Nordisk Östmission kommer vi också i år att stödja lettiska ungdomars deltagande vid den årligen återkommande konferensen, Corpus Christi. Den kommer i år att ske i Sä-

tila och nästa år kommer Lettland att stå som värd.

Ukraina

Redan i min förra spalt behandlade jag det svåra läget i Ukraina efter flera år med Janukovytsj som president. Nu har han tvingats avgå men läget i Ukraina har snarare blivit ännu värre. Man kan nog säga att det inbördeskriget jag var rädd för i min förra artikel nu i realiteten har inletts. Krim, en halvö i Svarta Havet som tidigare tillhörde Ukraina, togs i slutet av februari över av en lokal utbrytarregering, som utlyste en folkomröstning. En överväldigande del av befolkningen röstade för att Krim skulle ansluta sig till Ryssland. Oroligheterna har sedan fortsatt framförallt i östra Ukraina. Vi kan alla dagligen följa händelseutvecklingen via olika media. Just när jag skriver detta läser jag om allvarliga strider med många döda i Odessa vid Svarta Havet. Och som alltid i krig blir det det oskyldiga människor som kommer i kläm. Vi

har som en första hjälp skickat pengar till Viktor Gräfenstein i Odessa för att han skall kunna hjälpa nödlidande i sina församlingar. Ett annat problem för Viktor Gräfenstein är att i SELKU, den kyrka där han är biskop, finns det några församlingar på Krim, församlingar, som det nu har blivit oerhört mycket svårare att ha kontakt med eftersom de nu plötsligt ligger i Ryssland. Pastor Sjvarts (Schwarz) i Char-kiv har också fått pengar för att hjälpa nödlidande i sina församlingar.

Visst kan det vara frestande att säga ”vad förslår det till så många”. Men vi får arbeta vidare med insikten att Gud kan välsigna våra gåvor på samma sätt som han gjorde då han mättade fem tusen män med fem kornbröd och två fiskar.

Vi förutser att vi framöver kommer att behöva skicka mycket mer hjälp till Ukraina. Du kan också vara med genom att med dina böner och dina gåvor hjälpa våra medbröder och -syster i Ukraina.

Martin Wihlberg

Tal vid Bengt Westholms 90 årsdag

Käre Bengt! Som representant för Nordisk Östmission och som din efterträdare på ordförandestolen vill jag passa på tillfället att säga några ord på din högtidsdag. Under 24 år har du troget tjänat Nordisk Östmission, 8 år som styrelseledamot, 9 år som ordförande och ytterligare 7 år som hedersledamot. Under dessa 24

år har världen för oss d.v.s. framförallt Östeuropa genomgått en radikal förändring. Parentetiskt kan man möjligen tycka att de senaste åren kanske är på väg att föra oss tillbaka till den situation som vi upplevde under 1980-talet. Och NÖ har följt med och förändrats, det har inte skett radikalt och i ett enda stort men i många små

steg. Och jag tror inte att någon kommer att säga emot mig om jag säger att du har varit den enskilt viktigaste personen för NÖ under dessa år. Jag tänker inte här gå närmare in på allt som har hänt, men du är en av de mest engagerade och aktiva deltagarna på våra styrelsemöten! Och också en av de mest närvarande. Och också en av de mest pålitliga styrelseledamöterna när det gäller att ställa upp utanför styrelsemötena, som nu senast när någon behövde köra ärkebiskop Vanags ut till Landvetter. Som ledamot i vår re-

daktionskommitté gör du ett jättejobb. Det är en väldig styrka att känna att du fortfarande sitter på min högra sida vid våra möten. Men framförallt vill jag framhålla värdet av att vi delar en gemensam tro om Bibeln och bekännelsen som den grundläggande förutsättningen för all kristen mission. Så därför vill jag dels från Maria och mig och dels från Nordisk Östmission idag framföra våra hjärtliga gratulationer på din högtidsdag. Vi önskar Gud välsignelse över Dig och din Ulla!

Martin Wihlborg

Östmissionens årsmöte 2014

Välbesökt

Nordisk Östmission hade sitt årsmöte i Göteborgs S:t Pauli församling. Mötet inleddes med en mycket välbesökt högmässa i S:t Pauli kyrka. Predikant var komminister Rolf Pettersson. Välsignelsen uttalades av dagens gäst, den lutherske ärkebiskopen av Riga, Janis Vanags, och han gjorde det på sitt modersmål.

Det var samkväm i S:t Pauligården, församlingens kyrkkaffe, till vilket många av gudstjänstdeltagarna hade kommit. Efter kaffet talade Janis Vanags över ämnet "Lettlands evangelisk-lutherska kyrka". Tolk var Daniel Johansson. Referat av detta föredrag kommer nedan.

Förhandlingar

Efter föredraget vidtog årsmötetsförhandlingarna, i vilka en mindre

skara människor deltog. Verksamhetsberättelsen föredrogs (den finns avtryckt längre fram i tidskriften) av ordförande Wihlborg och kassör Eliasson redogjorde för det gångna årets räkenskaper (utdrag ur bokslutet trycks också här i missionsbladet). Revisor Per Olof Sahlberg var närvarande och han läste upp revisionsberättelsen, i vilken föreslogs ansvarsfrihet för styrelsen. En sådan beviljades också. Sedan företogs val av styrelseledamöter. Martin Wihlborg omvaldes som ordförande i styrelsen, och han är också ledamot av densamma t o m årsmötet 2016. Följande, vars mandatperiod löpte ut, omvaldes t o m årsmötet 2017: Chester Åhsberg, Simeon Appell, Ingrid Lindblom Ljungstrand samt Bert Åke Samuelsson. Elsie Alfredsson, som omvaldes förra året, har be-

gärt att få sluta i styrelsen, och ingen invaldes i hennes ställe. Vi har ändå stadageenligt antal styrelseledamöter. Elsie fortsätter dock sitt arbete med att samla in begagnade ting vid vårt

lager. Den under 2013 utsedda valberedningen fick fortsatt förtroende. Mötet avslutades av Bengt Westholm, och vi sjöng alla psalmversen 77:5.

Janis Vanags:

Den lutherska kyrkan i Lettland

– några anteckningar från ärkebiskop Vanags' föredrag av Anders Eliasson –

Historia och nutid

När Vanags var ung var Stockholm att likna vid yttre rymden. Det var lika osannolikt att man kunde komma dit som till planeten Mars. Lettland har haft en lång historia av utländskt styre. Sedan 1200-talet (eller var det 12:e århundradet=1100-talet?) har man bara varit ett självständigt land i sammanlagt 42 år. Den svenska tiden (dvs ungefär 1629-1721) var en god tid, medan den sovjetiska tiden den mest katastrofala. Under 50 år förstördes nämligen mer än vad som förstörts under de närmast föregående 700 åren.

Lettlands lutherska kyrka är en av de äldsta i världen. Redan år 1521, före många tyska städer, blev Riga lutherskt. När tsarens tid tog slut 1918 stod kyrkan inför en stor utmaning, nämligen att organisera. Det fanns lutheraner och församlingar, men kyrkan slutade att vara en statskyrka (här blev Sverige 80 år efter sin tid). Det blev 20 år av en god utveckling för landet, men för kyrkan i enlighet med omvärlden. Den historiska kyrkan för-

des i liberal riktning, vad nu det betyder. Efter den sovjetiska ockupationen skedde det en ändring. Eftersom kyrkan var en officiell folkkyrka utsattes den för förföljelse. Åttio procent av prästerskapet förlorades genom att präster dog, fördes till Sibirien eller flydde utomlands. Kurland var den del av landet som höll ut längst, och därifrån flydde folk i små fiskebåtar. Företrädare för sovjetmakten på lokal nivå förstörde gärna kyrkor för att få status. Hälften av alla kyrkobyggnader förstördes. Det fanns modiga präster, men många efterlevde statens lagar.

När Gorbatjov kom till makten i Sovjetunionen kunde man känna att förändringen fanns i luften. På två år återöppnades 100 kyrkor. En kollega till Vanags betjänade 14 församlingar och en tjänstgörande präst var 101 år. Det var en enorm utmaning.

Vanags var först kemilärare, men när han blev kristen fick han sparken. Det är emellertid bättre att riskera karriären än att förlora Guds ord.

När det förekom nationellt förtryck

(läs: under sovjettiden), var kyrkan en biblisk kyrka. Av andra kyrkor sågs vi (lettiska kyrkan) som bakåträvar och outvecklade. Under 1990-talets första år förvandlade Vanags' företrädare kyrkans seminarium till en teologisk fakultet. Det räckte med att byta skylten vid dörren. Men så sparkades lärarna, och lettiska exilteologer från USA och Kanada kom och lärde det som stod i bjärt kontrast till kyrkans lära. Vi förstod att vi inte kunde till präster ta de teologer som tog examen vid fakulteten. För tredje gången öppnade kyrkan ett seminarium. Det är en tragisk utveckling detta, att kyrkans utbildning sker på universitetets teologiska fakultet.

Nu har seminariet, Lutherakademien, fått statlig ackreditering. Det är emellertid ett dyrt projekt och biskopen tackade NÖ för det stöd som missionen lämnar.

Framtiden bjuder på många bekymmer. Ett är den stora utvandringen. Man räknar försiktigt med att 10 % av befolkningen har lämnat Lettland, främst sådana som bott på landsbygden. T o m på Island finns det folk från Lettland. En skylt i Reykjavik som tillkännagav att tjuvar överlämnas till polisen var skriven på lettiska, men också på estniska, ryska och litauiska. Kyrkobyggnaderna inom LELB (Lettlands ev lutherska kyrka) är i gott skick, och prästbristen är inte så stor. Medelåldern bland prästerna är 40 år, men vad händer om 20-25 år? Vi står stabilt teologiskt och statis-

tiskt, men vi står inte på mark, utan på is och snart kommer våren. Om ingenting görs får vi först våta fötter och sedan sjunker vi. Vi ser att situationen förändras. Av letterna anger 700 000 (35%) att de räknar sig som lutheraner, men vi känner bara 40 000 till namnet. Skillnaden är alltså stor, men det är inte det enda bekymret. Ett annat bekymmer är "vad gör vi med vårt arv?" Folkkyrkan är som Volvo. Kyrkorna byggdes på 14-1600-talen, och 85% av dem finns på landsbygden. Befolkningen bor däremot till 2/3 i en enda stad, så många kyrkor står någonstans i ingenstans. Kyrkan är det enda som är kvar när "allt annat" har försvunnit. En utbildad präst predikar för 5-7 åhörare.

I korthet: nutidens och framtidens utmaningar

Predikstolen tynar bort som "plattform". Isen är tjock (jfr ovan), men vi ser förändringar. Det smärtsamma är "vad gör vi med vårt arv?" Vad gör vi med avfolkningsbygderna? Skall fåtalet komma tillsammans i hemmen? Prästerna önskar se frukt, men folk gillar inte att bara lyssna. Alphakurser. Ungdomar vill ha något verkligt. Kärnan i den lutherska tron. Prästerna blir utbrända. Här torde det inre livet vara det som skall få företräde. Själavård behövs både för församlingen och för prästerna själva. Det borde vara en plikt att åka på retreat. Det finns en lettisk mission i Indien, och så var det redan före andra världskriget. Diakoni och tio Guds bud.

Vanskliga tider i Moldavien

Den politiska situationen

Den senaste tidens händelser i Ukraina har också präglat Moldavien. Utbrytarrepubliken Transnistrien har många drag gemensamma med Krimhalvön och de östra delarna av Ukraina. Den politiska ledningen har starka band till Ryssland. Om man i västra Moldavien till största delen talar rumänska, talar man bara ryska i Transnistrien, och en stor del av invånarna är också etniska ryssar. De är emot den frigörelse från rysk dominans som den politiska ledningen i Ukraina nu styr hän mot. Skulle Ukraina lyckas komma lös från Ryssland och knyta starkare band till EU, kommer Transnistrien bli hängande i ett tomrum. Ukraina har delvis stängt gränsen till Transnistrien, och hindrar personer med ryskt pass att

resa in i Ukraina. Då är i praktiken vägen till Ryssland också stängd. Det gör Transnistriens situation särskilt vanskelig.

Liksom Ukraina är också Moldavien och Transnistrien beroende av importerad rysk gas, och av den ryska marknaden, för sina exportprodukter. Moldavien exporterar i första hand vin och jordbruksprodukter, och Ryssland har nästan varit den enda exportmarknaden. Ryssland har därför starka sanktionsmöjligheter, om Moldavien, i likhet med Ukraina, söker stärka de politiska och ekonomiska banden med EU. Det är inget tvivel om att Putin kommer att bruka dessa maktmedel för allt vad de är värda. Frågan är om EU är villig att kompensera detta genom ekonomisk och, om nödvändigt, militärt bistånd.

Modern teknik , Skype, hjälper församlingen i nöd.

NORDISK ÖSTMISSION

EU har ingått avtal om visumfrihet för invånarna i Moldavien från 28 april 2014. En stor fråga är hur många som kommer att lämna Moldavien när gränshindren är borta. Trots hög arbetslöshet i EU, så kommer nog många känna sig frestade att pröva lyckan, så som vi har sett många rumäner göra de senaste åren. Moldavien lider redan av att nästan halva befolkningen har lämnat landet de senaste två årtiondena. I första hand är det de som har utbildning och resurser att skaffa sig levebröd på andra ställen i Europa. Hur man än vrider och vänder på det, så går Moldavien mot besvärliga tider, både politiskt, befolkningsmässigt och ekonomiskt. Även om vi här i väst ser med oro på Rysslands maktbruk i öst, så bör vi förstå den

del av befolkningen som önskar fortsatt rysk dominans. De vet icke hur de annars skall klara sig ekonomiskt. Många har arbete i Ryssland eller mottar hjälp från släktingar som arbetar där, där har de sin exportmarknad, och därifrån får de sin gas till både elektricitet och uppvärmning. Det är inte så lätt att komma loss från den ryska björnen!

Den lutherska kyrkan i Moldavien

Den lutherska kyrkan i Moldavien har sina två största församlingar i Transnistrien, i Tiraspol och i Kamenka. Verksamheten går sin gilla gång, oberoende av den politiska situationen. Som vanligt besökte jag bägge församlingarna i slutet av mars, då jag senast var där. Församlingarna är också här präglade av att många har ut-

Församlingen i Tiraspol

NORDISK ÖSTMISSION

vandrat. Jag saknar många av dem, vilka var med i församlingen i Tiraspol, då jag besökte den första gången 1999. Flera har utvandrat till Tyskland, Ryssland, USA, Kanada osv. De flesta av dem som är med nu har kommit till senare. Det är ju positivt att det kommer nya, men samtidigt är det svårt att bedriva församlingsarbete när man hela tiden måste börja på nytt, och söka göra de nya fasta i Guds ord.

I Kamenka är församlingen något mer stabil, fastän den inte är så stor. Det har också tillkommit några nya, och det verkar som om det arbetas trofast och gott där. Bland annat har en äldre kvinnlig läkare kommit till. Hon sade efter gudstjänsten: ”Under hela mitt liv har jag arbetat med att bota kroppen. Men här botas själen.” Efter att sonen Boris suttit i fängelse och sedan lyckats fly från Transnistrien har Vladimir och Natalia Moser bott i huvudstaden Chisinau i väst. Människorättsadvokater råder dem att icke besöka Transnistrien, då de kan tas som gisslan p.g.a. sonen. Det har gjort det svårt för Vladimir Moser att vara pastor för församlingarna.

Eftersom han inte själv kan besöka församlingarna har han installerat en diakon i varje församling. Dessa har ansvar för att leda gudstjänster och andra samlingar. I flera år har Moser sänt sina predikningar till dessa diakoner, så att de kan läsa upp dem på söndagsgudstjänsterna. Det sista året har Moser också tagit Skype i bruk. Både i Tiraspol och i Kamenka har

man satt upp en dator med skärm och kamera, så att man kan ha en tvåvägsförbindelse med Moser i Chisinau. Han kan tala till dem genom Skype, och de kan se honom på skärmen. De kan också efter gudstjänsten samtala med honom och dryfta olika frågor. Han använder också Skype i konfirmandundervisningen, och för att ha kontakt med och undervisa tidigare församlingsmedlemmar, som har utvandrat från Moldavien.

Församlingen i Chisinau är liten och skröplig. De hyr ett rum i en kulturlokal i huvudstadens centrum till gudstjänster och samlingar. Moser

Kyrkogården i Kamenka. Här stod en gång en luthersk kyrka.

Församlingen i Kamenka

är förtvivlad över att man inte lyckas med att samla fler till gudstjänst. Särskilt Natalia har en bred kontaktyta, men det visar sig långt svårare att få människor att uppsöka en luthersk gudstjänst i Chisinau än i Tiraspol och Kamenka. ”Var är menigheten på hundra, som jag borde ha haft nu?” sade Vladimir till Natalia för några månader sedan. De upplever att människor möter dem med skepsis eftersom de kommer från Transnistrien. Luthersk kristendom har inte heller någon god klang, då den förknippas med liberal teologi och godkännande av omoral.

Moser har under ett par år börjat med egen litteraturproduktion. Han har skrivit några små häften med bibelförklaringar över Första och Andra Moseböckerna. Han har fått dem tryckta och utdelade i församlingarna. Luthers lilla katekes är också

tryckt i en mindre upplaga på ryska. Vidare distribueras en god del litteratur av Rosenius och Luther m.fl. på ryska, böcker och häften som han till största delen fått från Luthersk Litteraturmission (LLM) i Sverige.

I månadskiftet juni-juli skall jag åka ned och ha ett tvådagars seminarium både i Kamenka och Tiraspol. Det blir fem bibelförklaringar över Tesalonikerbrevet på varje ställe. Manuskriptet är redan nedsänt, så att Natalia och Vladimir kan översätta och trycka det på förhand. Bibelförklaringarna kommer att hållas på norska, med Natalia som tolk genom Skype. Samtidigt kan församlingsmedlemmarna följa med i manuskriptet och läsa det i efterhand.

Vladimir Moser har också påbörjat förberedelser för att spela in egna predikningar och lägga ut dem på nätet, så att både församlingsmedlem-

mar och andra som behärskar ryska kan höra hans predikningar på nätet. I och med att det har blivit visumfritt från Moldavien till EU (Schengenområdet), hoppas vi att Vladimir och Natalia Moser kan komma på besök till sommarskolan på Fossnes i mitten av juli i år. Det beror litet på Vladimirs hälsotillstånd. Han har slitit en del med hjärtproblem de senaste åren, och formen är inte alltid lika bra.

Behov av förbön

Det är mycket att be om med tanke

på den lutherska kyrkan i Moldavien. Den politiska situationen gör det besvärligt, och icke minst att Moser är delvis avskuren från två av församlingarna. Mosers hälsotillstånd är också ett böneämne. Men framför allt skall vi be om att Guds ord finge gripa människors hjärtan och skapa brinnande kristna människor i församlingarna, människor som kan vinna andra i sin omgivning för Guds rike.

Per Bergene Holm

övers. A.E.

Bengt Westholm berättar från sina 90 år

Hedersledamoten av NÖ:s styrelse, ansvarige utgivaren och f ordföranden Bengt Westholm fyllde 90 år den 26 april. I samband med det ställer här de två andra i redaktionen några frågor till honom.

Vill du berätta något om var du är född, samt något om dig och din barndom?

Min bakgrund är inte helt ovanlig: en prästfamilj i en liten landsbygdsförsamling utanför Norrköping, Furingstad. Kyrkan är en klenod med valvmålningar från medeltiden och 1600-talet, vilket är mycket sällsynt. Familjen hade tre söner: en jurist och två präster, varav jag är den ende som fortfarande lever. Det var en på många sätt välsignad barndom i god kristen anda utom möjligen i ett avseende: I 7-8-årsåldern hände något med en höft, vilket föranledde långvarig sjukvård. Dessbättre blev vården framgångsrik. Familjen präglades från början av unglyrklighet

Bengt Westholm håller andakt i Ukraina 2002. Foto: Elsie Alfreðsson

men ändrades under åren med inriktning mot Bibel och Bekännelse. För min del blev mötet med Bo Giertz (vid den tiden pastor i en grannförsamling) och hans böcker avgörande. Redan i

barndomen mötte jag problemet med kristna i öst och den blodiga förföljelsen. I vårt hem följde man de kristnas lidanden genom tidskriften *Kyrkor under Korset*, som gav information och, i mån av möjlighet, stöd åt kristna i öst.

Du kom alltså i kontakt med tidskriften "Kyrkor under korset". Fick det någon fortsättning med arbete för lutheraner i Östeuropa (Östeuropa enligt den tidens politiska indelning)?

Kyrkor under Korset fick efter kriget en fortsättning i *Till Bröders Hjälp* samt *Kyrkohjälpen*. Efter några år samlades de till *Lutherhjälpen*, som fick ett starkt gensvar i kyrkan. Det blev en självklarhet att gå in i det arbetet, först med inriktning österut och sedan alltmer mot tredje världen. För min del kulminerade mitt engagemang med aktiv insats i stiftsarbetet i Göteborg fram till i början av 90-talet. *Lutherhjälpen* kantrade då alltmer över mot andra ändamål än de ursprungliga. Under den tiden fanns för mig sedan länge ett starkt intresse för Nordisk Östmission, långt innan jag kom till Göteborg. Det kom nu som en kallelse att aktivt gå in i arbetet.

Var gick du i skolan, och var läste du teologi och har du haft studier utomlands, som sedan visat sig ha betydelse för ditt intresse för öst?

Min första skola var en s.k. B-skola i vilken två årsklasser undervisades samtidigt. Ingen särskilt bra början. Fortsättningen blev läroverket i Norrköping ända fram till studentexamen 1944. År 1945 kom jag till Uppsala och en teologi i förnyelse av

Bibel och Bekännelse samt en uppgörelse med liberalteologin. Här fick vi en fast grund för att gå ut i tjänst i kyrkan, vilket för min del ledde till prästvigning 1951 i Linköping. Senare delen av studietiden erhöll jag ett stipendium för ett års studier i Tyskland, Tübingen, framförallt för att tyska studenter efter kriget skulle få kontakter utifrån. Under det året lärde jag mig att tala tyska flytande, vilket skulle visa sig mycket betydelsefullt c:a 40 år senare.

När prästvigdes du, och var har du varit präst?

Efter prästvigningen blev det den sedvanliga rundresan i stiftet som pastoratsadjunkt fram till komministeratur i Vimmerby, präglad av lågkyrklighet i roseniansk anda, Östra Smålands Missionsförening eller de s.k. nordöstringarna. Det var en god tid fram till att jag blev besvärande för politikerna, som blankade ut mig i ett kyrkoherdeval. Det var egentligen väldigt bra, ty Herren förde till en ny riktning, som slutade i Göteborg. Bo Giertz blev åter av betydelse för mig. I Biskopsgården (en församling på Hisingen 1961-2009, red. anm.) blev jag mottagen och fick stort förtroende. Jag valdes ganska snart till ordförande i kyrkorådet och biträdde därmed kyrkoherden, som led av Parkinsons sjukdom. Efter hans pensionering 1977 valdes jag till kyrkoherde och fick vara med om en välsignad utveckling i församlingen under 80-talet. Både präster, medarbetare och lekfolk, alla goda medarbetare, kunde möta andliga behov med bibel- och

bönegrupper och se hur människor växte i tron. Det är med stor tacksamhet jag ser tillbaka på denna tid!

Hur kom du i kontakt med NÖ och vad gjorde du sedan järnridån dragits undan runt 1990?

År 1989 valdes jag in i styrelsen för NÖ, som den tiden, av förstäneliga skäl, mest arbetade med mission i Tyskland, samt ett flertal radiomissioner på ryska, ukrainska, rumänska, albanska, kinesiska och persiska. Arbetet löpte i ganska lugna former, men i och med att Sovjetimperiet rasade öppnades nya vägar. Vi förstod att nu blev det möjligt att i Östeuropa bygga upp kristna kyrkor och församlingar för att möta människors nyvakna hopp om förändring. Genom vår missionär Waldemar Wardaschko, egentligen ukrainare, kom just Ukraina i blickpunkten. Tillsamman med Wardaschko gjorde några av oss en rundresa i Ukraina för rekognosering, som slutade i Riga hos biskop Kalnins. Han gav missionen uppdraget att hjälpa församlingen i Charkiv. Så började en helt ny underbar inriktning på vårt arbete: att få arbeta direkt på fältet med allt det medför i möte med människor, som lever under sådana förhållanden vi inte kan drömma om. Arbetet har hela tiden växt och växt tack vare enastående stöd från givarna och omfattar idag flera länder: Ukraina, Ryssland, Lettland, Litauen, Rumänien och Iran.

När du var 73 år valdes du till ordförande för NÖ, för att stanna på den posten i nio år. Finns det några

personer du mött i ditt missionsarbete, och som du särskilt skulle vilja nämna?

Det finns flera, men främst här hemma är nog Hugo Gustavsson, en av grundarna av NÖ, med ett otroligt engagemang för NÖ. Erik Granbom, full av entusiasm för arbetets utveckling; Sven-Uno Nilsson, som förverkligade vår önskan att kunna ordna hjälptransporter; teamet i Solberga som oförtrutet jobbar med att förbereda transporterna; Anders Eliasson, nästan en allt i allo för missionen!

Ute på fältet möter många imponerande gestalter, som personligen mött förföljelsen för sin kristna tro. Ärkebiskop Janis Vanags, biskop Viktor Gräfenstein, samt Waldemar Wardaschko, som efter många år kom tillbaka och började ett pionjärbete i Charkiv. Därtill Mirjam och Boas Adolphi och deras enastående barnarbete samt Jonas Nilssons envetna och uthålliga arbete i Kronstadt. Ytterligare vill jag nämna alla underbara resor med människor till Ukraina under Björn Lénbergs entusiastiska ledning!

Finns det något som du skulle vilja sända som en hälsning till NÖ-tidningens läsare?

Sist vill jag tacka alla uthålliga och trosfyllda givare, som ger förutsättningen för att göra det missionsarbete Herren kallat oss till i den del av Europa som blir alltmer kaotisk! Jag hoppas att Herren vill ge mig nåden att ännu något få vara med i arbetet!

Red.

Öppna igsatt kyrkport!

◀ Jonas Nilsson med den nu igsatta kyrkporten till höger ovanför axeln mellan kyrkväggens fönster.

Bilderna kommer från Jonas Nilsson, som är missionär i Ryssland.

▲ Påsken 2014: Fotografen A Filimonov, diakon Pavel Tsvetkov från Tyre församling Finska vikens syd-sida, författaren Olga Sokolova, T Kozmenkova, redaktör Alexandr Andrusjkin, Jonas Nilsson och E Klementeva

▲ Pastorn med resealtaret i hand på väg in till den första mässan maj 2009.

▲ De första deltagarna 2009: Fotografen km Ivan Ivanov, anonym medarbetare på Vattenverket, juristen och ortodoxa församlingsmedlemmen O Evsjukova, Kronstadsbon T Kozmekova, Jonas Nilsson och tidigare kateket Olek Ziatikov.

▲ Manöverbordet får tjäna som altarskiva.

➤ Kyrkresan 2012 och den nisch som då tjänade som altarfokus.

Nordisk Östmissions verksamhetsberättelse för år 2013

Styrelsen framlägger här årsberättelsen för Nordisk Östmissions 58:e verksamhetsår. Vår verksamhet har sin grund i Bibeln och bekännelse-skrifterna. Under bön om Guds ledning vill vi vara med om att sprida evangelium om Jesus Kristus bland östeuropeiska och asiatiska folk. NÖ har ingen anställd i Sverige, utan allt arbete i Sverige utförs av oavlönade. Det gäller styrelsearbete, insamlingsverksamhet och all övrig verksamhet.

Årsmötet 2013

Söndagen den 28 april hölls Nordisk Östmissions årsmöte i Göteborgs Vasa församling, där vi blev väl mottagna. Komminister Tore Bennshagen i församlingen predikade vid högmässan. NÖ:s ordförande medverkade som textläsare och kassören som assistent vid nattvardsutdelandet. Efter gudstjänsten samlades vi till samkväm i församlingshemmet, där kyrkoherde Björn Bäckersten berättade om Vasa församling. Föredrag hölls av biskopen i SELKU, Ukraina Viktor Gräfenstein. Han berättade om missionsarbetet i Ukraina. Efter sedvanliga årsmötesförhandlingar avslutade Bengt Westholm mötet med bön.

Val av styrelse

Följande ledamöter, som stod i tur att avgå, omvaldes vid årsmötet, Anders Olsson och Elsie Alfredsson. Till ny ledamot av styrelsen efter Daniel Olander utsågs Magnus Skredsvik. Som ordförande i NÖ för ett år omvalde årsmötet Martin Wihlberg.

Revisorer och ersättare

Per-Olof Sahlberg och Ingemar Larsson omvaldes som revisorer, och Ove Skåring som revisorsersättare.

Valberedning

Årsmötet utsåg Irene Karlsson att ingå i valberedningen. Vidare fick styrelsen i uppdrag att utse ytterligare ledamöter i valberedningen. Detta uppdrag har fullgjorts genom att Jonas Andersson och Anders Hjalmarsson utsetts att ingå i valberedningen.

Styrelsen

Styrelsen har 2013-2014 bestått av Martin Wihlberg (ordförande), Per-Åke Svensson (vice ordförande), Anders Eliasson (kassör), Simeon Appell (sekreterare), Bert-Åke Samuelsson (vice sekreterare), Monica Olsson, Anders Olsson, Chester Åhsberg, Magnus Skredsvik, Elsie Alfredsson, Ingrid Lindblom Ljung-

strand samt hedersledamoten Bengt Westholm.

Styrelsen har under året haft nio protokollförda sammanträden.

Tidskrift och hemsida

Nordisk Östmissions tidskrift har 2013 kommit ut med fyra nummer, alla i fyrfärg, med tillsammans 96 sidor. Tidskriften trycks i 3800 ex och har sänts ut i omkring 3250 exemplar. Överupplagan används för informationsspridning. Bengt Westholm är ansvarig utgivare. Anders Eliasson och Simeon Appell har också ingått

i redaktionen. Genom tidskriften informerar styrelsen kontinuerligt om missionsarbetet. Tidningen har förutom betraktelser innehållit information om vårt arbete, våra mottagarländer och annat med anknytning till missionen. Vi vill hålla tidskriften i en enkel, men gedigen stil.

Nummer 3 av tidskriften trycktes i ytterligare 7500 för att bifogas som bilaga till tidningen "Världen idag" den 27 september.

Hemsidan sköttes av Mikael Larsson. Adressen är www.nordiskostmission.se

Verksamheten

UKRAINA

Under tiden 1-10 maj ägde en missions- och äventyrsresa rum, med 30 deltagare. Resan skedde i samarbete med Björn Lénberg och i Olle Töllenius' buss. Gruppen besökte Odessa, Mykolajiv och Gammalsvenskby. Den träffade sådana som NÖ samarbetar med. Gudstjänst firades tillsammans med SELKU i Odessa och svenskbyborna i Gammalsvenskby. Under sommaren var två finska kvinnor utsända att arbeta som volontärer i missionsarbete på statliga barnläger i trakten av Mykolajiv. Deras namn är Sanni Nurmi (som var där i två månader) och Petra Laato (en månad). Från NÖ:s styrelse var Anders Olsson handledare.

Charkiv med omnejd (DELKU)

NÖ samarbetar med Himmelsfärdsförsamlingen i Charkiv. Församlingens föreståndare är pastor Pavlo Schwarz. Han ansvarar också för församlingar i Losova, Poltava samt Kremontjuk, och avlönas av samfundet DELKU. NÖ har fortsatt att ge församlingen ekonomiskt stöd till dess arbete. Delvis har stödet skurits ned efter en plan upprättad av församlingen. Nikolaj Herasymtjucks missionsarbete på ett blindskolehem stöds av NÖ. Församlingen i Losova har fått bidrag till församlingens drift.

Kontakterna med DELKU har också inneburit samarbete med kyrkans president Alexander Gross, som även

NORDISK ÖSTMISSION

förestår en lägergård och bibelskola i Petrodolina.

Ukrainas evangelisk-lutherska kyrkosynod (brödräfsamlingarna)

NÖ har fortsatt sitt samarbete med brödräfsamlingarna i södra Ukraina (sammanslutna i SELKU), ledda av biskop Viktor Gräfenstein.

I Mykolajiv arbetar familjen Miller inom en SELKU-församling. En transport sändes till denna församling.

I samband med Viktor Gräfensteins besök i Göteborg anslogs pengar till hans kyrkas missionsarbete.

En nyutbildad adjunkt understöds med 200 euro/månad.

Ett diakonalt projekt i Savranj, bland arbetslösa ungdomar har fått NÖ:s fortsatta stöd. Arbetet leds av pastor Oleg Sjevtjenko.

Kiev

Barnens ambassad under ledning av Mirjam och Boas Adolphi, som arbetar med att hjälpa gatubarn m.m., har fått sedvanligt bidrag till sommarläger.

NÖ upprätthåller kontakter med Ukrainska lutherska kyrkan och dess biskop Vjatjeslav Horpyntjuk.

LETTLAND

Vi har fortsatt goda kontakter med Magnus Olsson, biträdande pastor i Valmiera församling av Lettlands evangelisk-lutherska kyrka. NÖ ger ett lönebidrag till den lutherska kyrkan centralt, f.v.b. Magnus.

NÖ har bidragit till ett par inhemska pastorers löner.

Förutom egna bidrag, har NÖ också hjälpt till med att förmedla kollektor till Lettland.

Lettiska ungdomars deltagande i organisationen Corpus Christii läger i Åbo i Finland underlättades genom ett penningbidrag från NÖ.

Lutherakademin, den lutherska kyrkans utbildningsanstalt, fick ett fortsatt penningunderstöd.

Arbetet med en nytgåva av boken "Stengrunden" på lettiska fullbordades under året. Boken har tidigare varit översatt och utgiven på lettiska men till denna nytgåva har en stor del nyöversatts av Inese Paulsone Johansson.

Organisationen "Lutheraner för livet" i Lettland beviljades ett anslag till sitt arbete.

RUMÄNIEN

NÖ gav ånyo ett bidrag till ett bokprojekt som Dansk Balkanmission påbörjat, nämligen en rumänsk utgåva av den danska andaktsboken "Ett är nödvändigt". Författare är Hans Erik Nissen. Därmed har NÖ finansierat utgivandet av hela årets betraktelser på rumänska.

Rumänska ortodoxa församlingen i Göteborg fick bidrag till påskfirandet för rumänska tiggare.

I samarbete med samma församling sändes en transport till Rumänien.

RYSSLAND

NÖ har genom Jonas Nilsson kon-

NORDISK ÖSTMISSION

takt med ev. luth. kristna på Kronstadt med omnejd. I samarbete med den lutherska församlingen i Terijoki (Zelenogorsk) utfördes ett arbete på Kronstadt genom lokala krafter. Diakon Aleksej Beluosov fick i enlighet med avtalet en ersättning varje månad av NÖ för sitt arbete, bl a på ett hospits.

Jonas har besökt Ryssland fyra gånger under tiden december 2012-januari 2014, på uppdrag av NÖ.

NÖ deltog i uppvaktningen av biskop Aarre Kuukaupi på hans 60-årsdag genom att låta översätta skriften ”Jag en åsna” (förf. Eva Spångberg), och ge biskopen det enda exemplaret av skriften på ryska.

Vårt anslag till bibelöversättningsarbetet inom Institutet för bibelöversättning har även i år gått till den ångsmariska översättningen.

LITAUEN

Under året fortsatte samarbetet med den evangelisk-lutherska kyrkan i Litauen, vilken leds av biskop Mindaugas Sabutis. NÖ samarbetar med denna kyrka bl.a. när det gäller dess mission i Vitryssland, och understödde två pastorer ekonomiskt.

MOLDAVIEN

NÖ samarbetar med den lutherska kyrkan i republiken Moldavien (Moldova och Transnistrien) och med Norsk Luthersk Lekmannsmission (NLL). Kyrkan leds av pastor Vladimir Moser, som vistas i den västra delen av Moldavien. NÖ har anslagit

medel till missionsarbetet i landet.

VITRYSSLAND

NÖ förmedlade pengar till julklappar till barn.

ÖSTEUROPA ALLMÄNT

NÖ beslutade att stå för kostnaden för östeuropeiska deltagare i den teologiska STM-kurs som Församlingsfakulteten Göteborg kommer att ordna.

IRAN

Stöd till kristna radiosändningar på persiska (även kallat farsi) är en del av NÖ:s arbete för asiatiska folk. Vidare understöds en person som är verksam i landet. Detta stöd går genom TWR Kanada.

PROJEKT HANNA

Radiomissionsarbetet inom projekt Hanna i Ukraina har fått fortsatta bidrag. Dessa pengar sänds genom ERF i Tyskland. Hannaprojektet vänder sig bland annat till utnyttjade kvinnor i Ukraina.

HJÄLPTRANSPORTER

NÖ samlar in en mängd begagnade kläder, hjälpmedel m.m. för att sända dem österut. Detta arbete utförs av våra trogna medarbetare i Solbergatrakten. I ledningen för detta arbete står Elsie Alfredsson (insamlingen) samt Anders och Barbro Anell (administration av transporter). En transport sändes till vardera Ukraina och Rumänien.

Klädlösa dockor får stickade kläder innan de far österut. Elsie Alfredsson tog kortet på barnbarnet Maja och dockorna.

EKONOMI

För NÖ:s ekonomi hänvisas till bokslutet. Vi har förmånen av att ha en mycket stabil ekonomi, bl.a. tack vare arv vi fått under året. Gåvor från våra givare samt kollektor från kyrkor täcker inte alla utgifter vi har för missionsarbetet under ett år. Tack vare mottagna arv har vi kunnat bygga upp en fond, så att vi kan säkerställa fortsatt stöd under ett antal år. NÖ handlar inte aktivt med aktier och aktiefonder och har relativt lite pengar placerade i aktier. Däremot förvaltar vi aktier som vi fått i arv,

och får därmed utdelningar som vi redovisar i bokföringen tillsammans med avkastningen från räntebärande konton.

Vi vill tacka för alla små och stora gåvor! Det förtroende vi har hos våra givare är oerhört betydelsefullt för vårt arbete!

NÖ har även detta år fått verka med Herrens välsignelse och under hans beskydd. Detta är vi tacksamma för. Även i fortsättningen önskar vi få tjäna Herren och åtnjuta våra understödjares förtroende genom gåvor och förböner.

Resultaträkning 2013

<i>Inkomster:</i>	
Gåvor, allmänna	491 998,08 kr
Kollekter o. anslag	118 594,25 kr
Gåvor Ukraina	2 623,00 kr
Testamenten	2 952 989,66 kr
Sykretsgåvor	51 706,50 kr
Gåva till Kronstadt	10 000,00 kr
Räntor	53 294,29 kr
Egenbetalda resor	10 930,00 kr
Hedgefondränta	14 320,16 kr
Summa inkomster	3 706 455,94 kr
<i>Utgifter:</i>	
Porto	76 159,54 kr
Missionärlöner	191 211,68 kr
Resor m m	51 510,53 kr
Radiomission mm	110 187,16 kr
Bibelspridning	120 000,00 kr
Missionslitteratur	112 588,22 kr
Trycksaker	61 831,00 kr
Omkostnader	35 239,27 kr
Diverse	20 000,00 kr
Ukraina	387 012,35 kr
Litauen	100 000,00 kr
Baltikum, lägerkostnad	56 624,84 kr
Vitryssland	1 975,98 kr
Lettland	121 666,75 kr
Rumänien	22 354,40 kr
Moldavien	25 000,00 kr
Summa utgifter	1 493 361,71 kr
<i>Inkomster:</i>	3 706 455,94 kr
<i>Utgifter:</i>	-1 493 361,71 kr
<i>Valutaväxling</i>	5 311,27 kr
Årets resultat	2 218 405,49 kr

Som växlingskurs har 8,8852 kr använts

Kapitalräkning 2013

	13-01-01	13-12-31	Skilnad
S E B	212 345,71 kr	337 247,61 kr	124 901,90 kr
Skandiabanken	505 410,09 kr	157 147,19 kr	-348 262,90 kr
Handelsbanken	9 038,75 kr	617 803,75 kr	608 765,00 kr
Sparbanken Alingsås	2 016,74 kr	29 906,74 kr	27 890,00 kr
-sparkonto	451 670,69 kr	535 877,02 kr	84 206,33 kr
Kontanter	300,00 kr	402,00 kr	102,00 kr
Skattekontot	12,00 kr	0,00 kr	-12,00 kr
Plusgiro	80 482,96 kr	143 571,07 kr	63 088,11 kr
Nordea bankkonto	364 181,84 kr	522 743,37 kr	158 561,53 kr
<hr/>			
<i>Summa bank + pg</i>	<i>1 625 458,78 kr</i>	<i>2 344 698,75 kr</i>	<i>719 239,97 kr</i>
Handelsbanken (fasträntekonto)	390 000,00 kr	0,00 kr	-390 000,00 kr
Handelsbanken (fasträntekonto)	390 000,00 kr	390 000,00 kr	0,00 kr
Skandiabanken (fasträntekonto)	0,00 kr	500 000,00 kr	500 000,00 kr
<hr/>			
<i>Summa fasträntekonton</i>	<i>780 000,00 kr</i>	<i>890 000,00 kr</i>	<i>110 000,00 kr</i>
Fordran på Karki	117 722,00 kr	117 722,00 kr	0,00 kr
Fordran	54 970,00 kr	25 470,00 kr	-29 500,00 kr
Insamlingsskuld Lettland	-500,00 kr	-100,00 kr	400,00 kr
<hr/>			
<i>Summa fordringar och skulder</i>	<i>172 192,00 kr</i>	<i>143 092,00 kr</i>	<i>-29 100,00 kr</i>
Aktier	84 210,00 kr	1 220 700,44 kr	1 136 490,44 kr
Fonder	1 479 389,62 kr	1 755 626,29 kr	276 236,67 kr
<hr/>			
<i>Summa aktier+fonder</i>	<i>1 563 599,62 kr</i>	<i>2 976 326,73 kr</i>	<i>1 412 727,11 kr</i>
Summa kronor	4 141 250,40 kr	6 354 117,48 kr	2 212 867,08 kr
Deutsche Postbank, Giro	10 188,48 €	10 807,33 €	618,85 €
Deutsche Postbank, Festgeld	12 167,11 €	12 171,59 €	4,48 €
Kontanter	55,00 €	55,00 €	0,00 €
Summa euro	22 410,59 €	23 033,92 €	623,33 €
<hr/>			
<i>Euro i kronor</i>	<i>199 122,57 kr</i>	<i>204 660,99 kr</i>	<i>5 538,41 kr</i>
Summa alla valutor	4 340 372,97 kr	6 558 778,47 kr	2 218 405,49 kr

Kurs kr/euro: 8,885

Gåvoredovisning

JANUARI 2014

Gåvor	55.833:06 kr
Kollekter	21.571:00 kr
Summa	77.404:06 kr

Kollekter januari 2014

Hallaryd 1266, Hålanda 1635, Ytterby 581+1474, Fårdhems pastorat 575, Loshult 1735, Slätthög 2070, Göteborgs S:t Pauli 6908, Harestad 2973, Tores-
torps pastorat 2354.

Begravningar januari 2014

Inga Johansson, Tostared, Olle Söderhamn, Grimstad, Norge, Gunhild Kvarneberg, Grundsund, Skaftö, Verner Bengtsson, Solberga, Rune Mattsson, Vislanda, Greger Petersson, Västervik, Sven Olof Svensson, Ytterby, Margit Landerholm, Varberg.

Hyllningar januari 2014

Marie-Louise Hansson, Hålda, Bertil och Birgitta Brattgård, Norum.

FEBRUARI 2014

Gåvor	28.630:00 kr
Kollekter	9.814:50 kr
Summa	38.444:50 kr

Kollekter februari 2014

Bro, barntimmarna 594, Bro 1165, Bra-
stad 1832+5717:50, Älekulla 506.

Begravningar februari 2014

Margit Pettersson, Burseryd, Margit Landerholm, Varberg, Märta Ageryd, Säffle, Karin Andersson, Tostared, Olle Söderhamn, Grimstad, Norge, Sven-Olof Karlsson, Ödeborg, Alfred Johansson, Mölndal, Ivar Kristiansson, Torestorp, Wiking Henricsson, Södra Mellby.

Hyllningar februari 2014

Susanne Widholm, Forshälla, Wivi-

anne Samuelsson, Varberg, Siv, Björn Wimert, Varberg.

MARS 2014

Gåvor	90.055:00 kr
Kollekter	3.431:00 kr
Summa	93.486:00 kr

Kollekter mars 2014

Pauluskapellet, Uppsala 1424, S:t Nikolai (Halmstad) 1315, Holm (dito) 40, Björketorp 420, Knislinge pastorat 232.

Begravningar mars 2014

Karin Andersson, Tostared, Reinhold Virdeskog, Blädinge, Margareta Svensson, Örkened, Gustav Eriksson, Brålanda, Herger Karlberg, Råda, Asta Larsen, Uddevalla, Martin Olsson, Kyrkhult, Nils Horner, Eivor Johansson, Fors-
hälla, Ingvor Ljungkvist, Bäve.

Hyllningar mars 2014

Sven-Uno Nilsson, Solberga, Sonja Bennsten, Norum, Edla Andersson, Lidhult, Lena Eriksson, Hyssna, Birgit Albinsson, Växjö, Brita Bohlin, Uddevalla, Thomas Svensson, Elsi Wilson, Lady Smith, BC, Kanada, Erland Lennartsson, Helga Martinsson, Uddevalla.

Arbets- sy- och missionskretsar första kvartalet

Hishult 838:11, Söndrum 1000, Norrfors i Nordmaling 2000, Brålanda 5000, Ödsmål 1500, Lidhult 2000, Göteryd 1000, Halltorp-Voxtorp 4000, Grönahög 2000, Gällstad och Södra Säm 3000, Kungälv 1000.

Betalningar i euro (även inrikes i Tyskland) kan ske till Nordisk Östmissions konto Deutsche Postbank:

DE77 5901 0066 0006 0306 64 (BIC: PBNKDEFF).

Bot- och böndag

När tidningen kommer våra givare tillhanda är det pingst- och trefaldighetstid. Det är en tid av Andens verkan, det kristna livets växt, men också av missionsarbete. Vi är tack-samma för alla gåvor och förböner! Med vår tidning vill vi informera, väcka och bibehålla intresset för mission i ”vår del” av världen. Är det inte så att en enskild kristens och hans församlings inriktning skall vara ett liv bön och bot? Det var det som en gång kom till uttryck i våra fyra årliga faste- bot- och böndagar, och som märks i danskarnas Store Bededag och i de på sina håll förekommande bot- och böndagarna. Då blir inriktningen ”vad vi, vad jag, har brutit” snarare än vad ”de andra

har brutit”. I en orolig och syndig värld är det ändå Gud som råder, och då skulle vi sträcka oss mot honom i bön och bot; bön för våra länder och deras ledning; bön om förbarmande över oss syndare ”döm oss ej arma, såsom vi förtjänar”; bön för missionen.

Försoningen och uppståndelsen är något som skall finnas med i varje missionsarbete, för att Gud skall ge växten, och NÖ vill vittna om detta i de länder som blivit kallelse. Varje söndag en liten påskdag och varje dag en liten bot- och böndag. Tack för att du vill vara med i detta, och för att du vill avstå, fasta, för Guds rikes sak!

Anders Eliasson

Adressändringar meddelas kassören!
Nordisk Östmission, Fagerliden 6, 451 93 Uddevalla

Nordisk Östmission har enligt sina stadgar målsättningen ”att verka för evangeliets spridande bland i första hand östeuropeiska men i mån av ekonomi och övriga resurser också bland asiatiska folk”. Nordisk Östmission deltar också i mån av möjlighet i ”materiell hjälpverksamhet bland ovanstående folk”.

Tidningen Nordisk Östmission utkommer med fyra nummer per år, i mars, juni, september och december.

Ordförande: Martin Wihlborg, Torsgatan 36, 431 38 Mölndal. Tel. 031-16 24 80,
e-post: martin.wihlborg@glocalnet.net

Kassör: Anders Eliasson, Fagerliden 6, 451 93 Uddevalla. Tel. 0522-64 21 86 dagtid,
 Tel. 0522-66 42 00 kvällstid.

Ansvarig utgivare: Bengt Westholm, Guldringen 5, 426 52 Västra Frölunda.
 Tel. 031-69 18 09

I redaktionen: Westholm, Eliasson samt Simeon Appell.

Hemsida: www.nordiskostmission.se

Vid insättning av minst 50:- på plusgiro 42 20 57-0 eller bankgiro 484-5350 får Ni vårt missionsblad 4 ggr om året.

ISSN 0345-8571

